

рятъ поставъ, често придружавани и отъ децата. Бѣше лудо надпреварването въ избора на постави. Децата предпочитаха винаги изписанитѣ и шарени постави, но обикновено домакинитѣ гледаха да избератъ по-голѣмъ, по-широкъ и по-дълбокъ поставъ, да побира повече грозде, да е съ биволи, защото тѣ сж по-силни, берачкитѣ да сж хубави, да знаятъ да пѣятъ и да играятъ всѣкакви хора, а поставчията непременно да свири на кавалъ или на гждулка.

Онѣзи, които имаха много лозя, наемаха по два, по три и повече постави, споредъ нуждата, за да се прибере по-скоро гроздето, догде е хубаво времето, догде не сж ливнали есеннитѣ дъждове или паднала слана.

Обикновено гроздоберътъ почваше два-три дни подиръ Кръстовденъ и траеше до къмъ десети октомврий, и винаги почти се случваше весело и благословено време.

Още първата вечеръ срещу гроздобера градътъ се заливаше отъ свѣтлината на огньоветѣ, които буйно лумваха по всички мегдани по онѣзи дворове, предъ които имаше постави. Тамъ екваха свирни и пѣсни и наставаше такова движение, като че ли въ всѣка кжща се тъкмѣха за сватба. Изваждаха черги и рогозки, съ които постилаха поставитѣ, приготвяха кошницитѣ, косеркитѣ за рѣзване гроздетѣ и всичко, каквото бѣше потрѣбно. Следъ това слагаха на срѣдъ двора вечеря и ядѣха всички вкупомъ, заедно съ поставчията и берачкитѣ.

Подиръ вечеря презъ първата вечеръ срещу гроздобера, само тукъ-тамъ, по двороветѣ ще се извиятъ малки хорца.